Mizah

ANLAYANA

TATLI SEYAHATLER !

«Dün bezmimizin bir ezeli neşesi vardı» diyen üstad şair ne doğru söylemiş! Bizim bezmlerdeki ezeli neşe bir türlü bitmek tükenmek bilmiyor. Tetkik seyahatlerinden bahsediyorum canım... Hani tasarruf vardı? Hani harice döviz çıkarmayacaktık? Hani kat'i kararlar vermiş, andlar, şartlar etmiştik?

Maşallah, ikişer üçer, kafile kafile yolculukta berdevamız. Besbelli vatan yolunda vazife kimseye ağır gelmiyor. Millet gönüllü...

Şimdi de Tekel Bakanlığından iki heyetin yola çıktığını öğreniyoruz. Ama, ne mânâlı bir seyahat, tasavvur edemezsiniz. Heyet tuz müdürü, tuz mühendisi ve malzeme müdüründen müteşekkil!.. Bu lezzetli seyahatin sonunda Memlekete tuz makineleri getireceklermiş.. Hacet var mı?

BEBEK SERGİSİ

İstanbul Sergisinde beynelmilel bir bebek sergisi açılacağı doğruysa (ki doğrudur) bütün memleket İstanbula bebek görmeğe akın edecek demektir. Gerçi hacı ağalar bütün harp yılları boyunca Beyoğlunun süslü kuklalarını görmeğe koştulardı. Lâkin şimdiki sergi yapma bebeklere mahsus... Böyle, meraklılarına dokuz doğurtacak bir teşebbüsü takdirle karşılarız. Beğenilecek bebeklere modellik etmiş olanların adreslerini bize göndermeleri şartiyle...

NASIL OLMALI?

Her vilâyet, seçim beyannameleri hakkındaki kanun hükümlerini tekrar tekrar yayımlıyor. Bu hükümlere göre seçim propagandası için yayınlanacak beyannamelere resim konulması yasak! (C.H.P. nin mücahede kahramanı adayları kendilerini tanıtamıyacaklar demek...) Yine bu beyannamelere arapça ibareler, dini âyetler konulması da yasak (Millet Partisi adayları hapı yuttu sayılır). Öyleyse beyannameler nasıl olacak? Allah bilir.

Allah bilir ama, galiba yalnız Demokratların işine yarasın diye kanuna bu hükümleri koymuşlar..

SİVRİSİNEK

SEÇİM ALBÜMÜ

1 Mayıs günü çıkıyor

Ramiz

SEÇİMLERE AİT YÜZDEN FAZLA HARİKULÂDE KARİKATÜR, SEÇİM MEVZUUNDA AKLA GELMEYEN BİR ALAY MEVZU, PARTİLERİN MİLLET KARŞISINDAKİ DURUMLARI, İŞLERİN İÇ YÜZÜ HAKKINDA SEÇMENLERİ AYDINLATACAK HİCİVLER, ÜÇ RENKLİ NEFİS BİR KAPAK. GAYET AZ SAYIDA BASILDIĞI İÇİN ACELE EDİNİZ!

Fiatı **50** Kuruştur

Cilt: 8, Sayı 198 FİYATI 25 KURUŞ 21 Nisan 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Cür'et

GÖRDÜKÇE şaşmamak imkânsız. Adı duyulmadık bir meçhulü pek alâ aday listelerinin başında bulmak kabil. Arkasından cenaze ilânı kabilinden bir tercümei hal: Dedesi Dömeke muharebesinde kahraman, babası mücahedei milliyede fedai, kayın biraderi istiklâl mahkemesinde kâtip, kendisi de meçhul...

Gemi satın almağa karar verilse, ömründe sandala binmemiş, fakat tetkik seyahatine susamış bir nüfuzlu emre hazırdır. Büyük bir inşaat yaptıracaksınız, keza.... Mesuliyet endişesi, başaramamak korkusu yok! Biz, esasen cesaretli milletizdir!

Köprülü Mehmet Paşa Rumeli isyanlarından birini bastırırken Anadoluda on bir vezir baş kaldırırlar. Köprülünün kellesini vermezse İstanbul üzerine yürümekle padişahı tehdit ederler. Sadaret kaymakamı Ankebut Ahmet Paşa bir telhis sunarak Köprülünün azli suretiyle nifakın defini tavsiye eyler. Padişahın gizli davetiyle acele İstanbula dönen sadrazama hünkâr:

— Ankebut'un boynunu vurduracaktım, lâkin senin işlerine karışmamağa söz verdim. Gör ki, yerine bıraktığın vekilin bana senin azlini teklif eder!

Deyince ihtiyar vezir :

— Haksız mı padişahım? der, böyle bir makama vekâlet eden fani oraya göz dikmez de ne yapar?

Bugün, tarihte Örümcek diye anılan Ahmet Paşanın cür'etini gölgede bırakanlara ayni aileden bir başka isim vermek mümkündür: Ahtapot!

Vah bize ki, cür'etine, cesaretine hudut olmayan, sekiz tarafa kol atan ahtapotlar devrinde yaşıyoruz!

MİZAHÇI

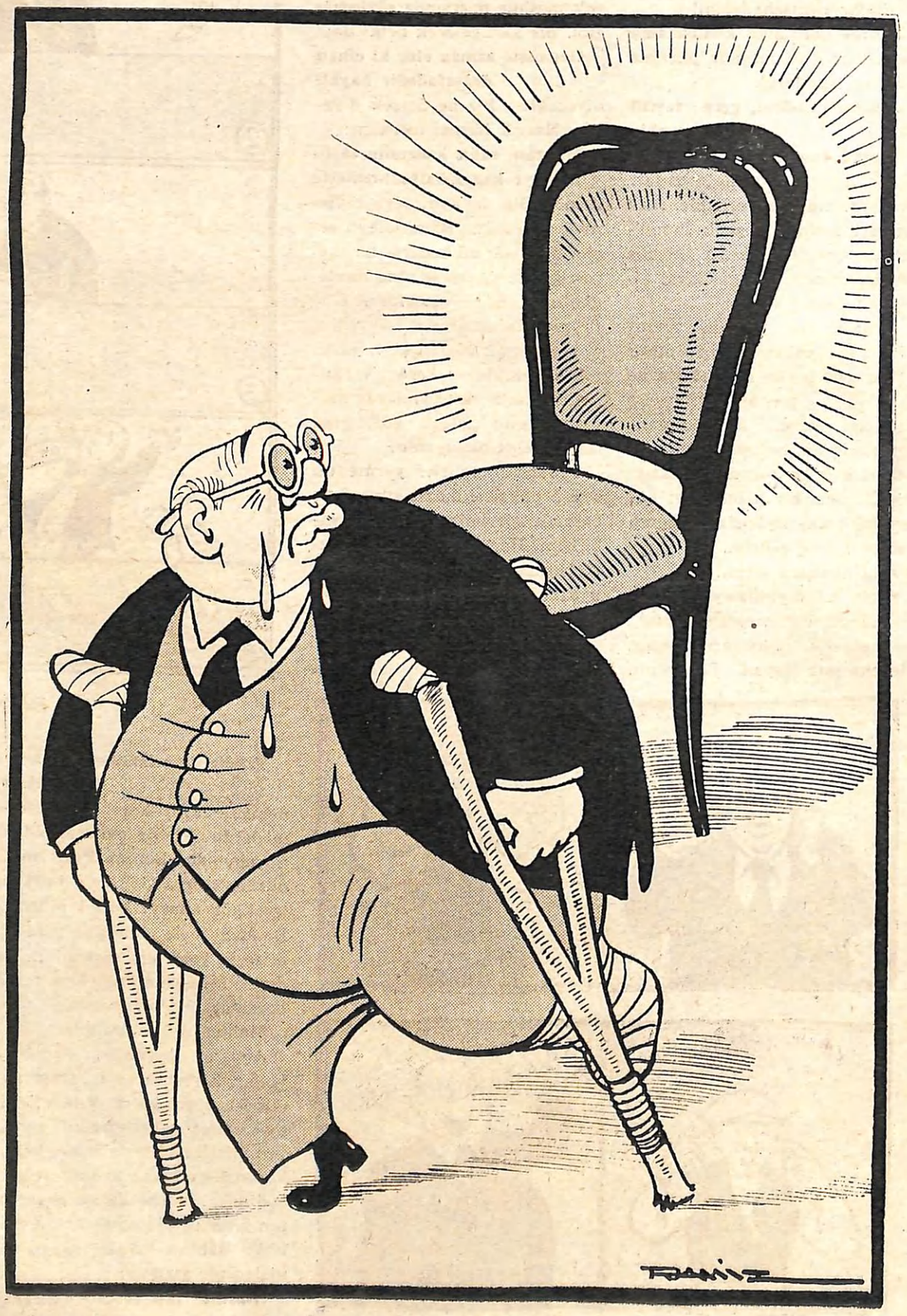

— Meğer bize koltuk değil, koltuk değneği lâzımmış!

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Dördüncü Nutuk

(İstanbul Valisi sevgili ordinaryüs, sayın profesör, muhterem doktor Fahrettin Kerim Gökay'ın her ay İstanbullulara yaptığı radyo konuşmasına esas olmak üzere hazırlanmış dördüncü nutkunun müsveddesi hazin bir tesadüfle elimize geçti. Vaktinden çok evvel hazırlanmış bulunmasına bakmıyarak yayınlıyoruz:)

«Sayın hemşehrilerim!

Sizinle dördüncü konuşmama başlarken sözü meşhur şairimiz Nailî'ye bırakarak:

Kadem kadem, gece teşrîfi Nâilî, o mehin
Dünya dünya âteşi intizâra değmez mi?

Diyorsunuzdur herhalde. Aziz Atatürk'ümüzün, şanlı İnönü'müzün ve muhterem Meclis Başkanımızın buyurdukları gibi, şair Nedim'e:

Cenneti âlâ altında mıdır, yoksa üstünde midir
Yarabbi bu ne haldir? Bu ne hoş âb ve havadır

dedirten sevgili İstanbulumuzun nâçiz bir hemşerisi olarak ve artık iyice meydana çıktığı veçhile âciz bir hizmetkârı bulunmak dolayısiyle sizlere hesap vermeyi borç bilirim.

Aziz hemşehrilerim!

Seçim günü yaklaşıyor. Partiler karşısında tarafsız kaldığımı elbette görüyorsunuzdur. Meşhur şair Bayan Lâedri'nin çok meşhur mısraında söylediği gibi, bir gün gelecek belki de:

Geçmişte zaman olur ki cihan değerindedir hayali

diyeceğiz. Biz ne dersek diyelim, Namık Kemal merhum:

Mısırım, sabit kademim tâ ölünceye kadar halka hizmette

demiş. Biz de ayni şeyi söylemek istiyoruz. Binaenaleyh seçim davasını bu kadarla bırakarak geçim davasına sözü nakledebiliriz. Kara ekmekten kurtulmak kararındayız.

Namık Kemal gibi, yüzümüzün akiyle bu kararı vermişizdir. Hattâ bazı fırınlarda muvaffakiyetle tatbik edildiğine bizzat şahit olmuşuzdur.

Tabancalı polisler yerine eli sopalı polisleri ikame etmeyi de başarılı işlerimiz arasında sayabilirim. Hemşehrilerimin rahatı, benim kafamı işgal etmekte, uykularımı kaçırmaktadır. Büyük divan şairi Ziya Paşa:

Nush ile uslanmayanı etmeli tekdir

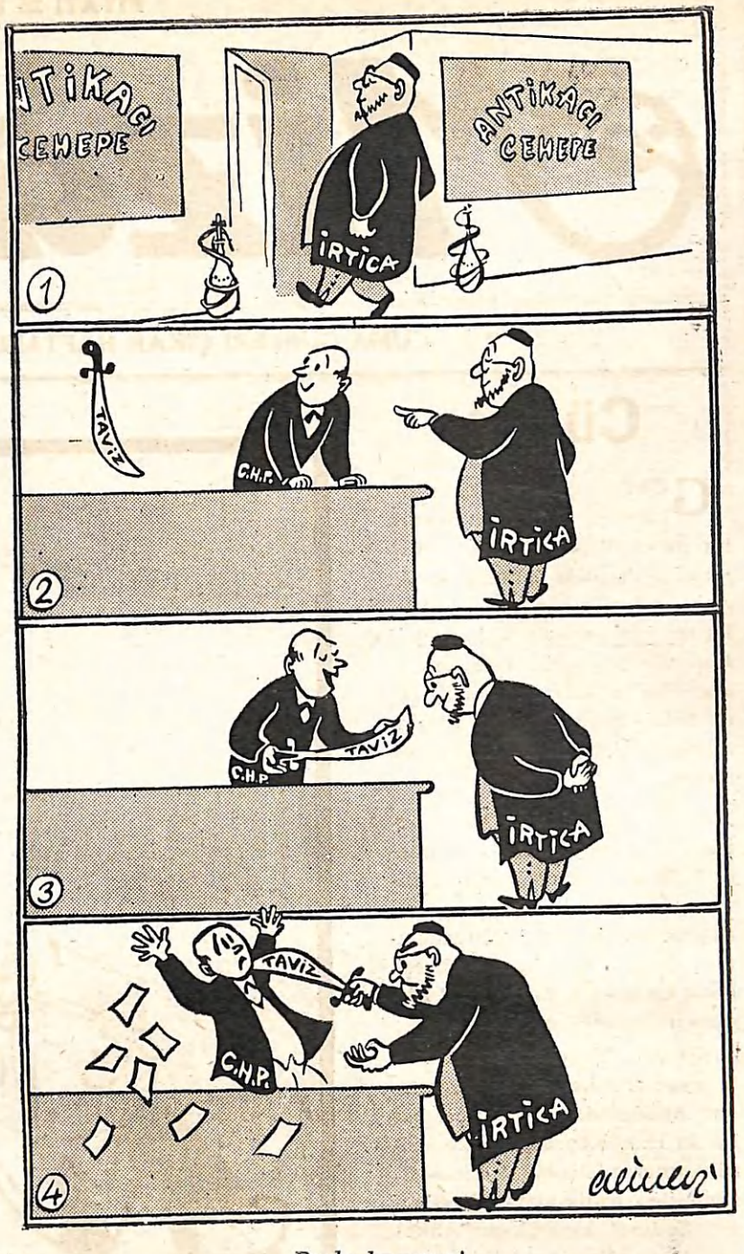

Besle kargayı!

Dün ve Bugün

Tekdir ile uslanmayanın hakkı kötektir

demekle ayni keramet göstermişlerdir. Polis evlâtlarımdan memnunum. Benim Polis müdürüm Cemal Göktan'a burada teşekkür etmeyi borç bilirim. Bundan böyle sarhoşlar itlâf edilecek, yolculara sarkıntılık ederek hemşerilerimin huzurunu bozanlar linç olunacaktır.

Muhterem İstanbullular!

Açtığım çeşmeler, depolar, yollar, kervansaraylar, tramvay durakları yüzünden Vilâyetteki makamıma gelemediğimi söyliyen mizah muharrirlerine, karikatürcülere inanmayınız. Onlar, hâdiseleri mübalâga ile aksettiren birer egzajeromandirlar. Bu tıbbî tâbirin mânâsı şairin şu sözlerinde gizlidir:

Atarlar taşı elbette dirahti meyvadar üzre

Biz, bizden ve kendimizden şikâyeti olanları dahi vazife başında memnunlukla dinleriz. Lâkin vatandaş olarak bizim de hemşehrilerimizden, hattâ Valilikten bazı şikâyetlerimiz olabilir. Muhterem hemşehrilerimiz de bizim bu hakkımızı tanımalıdırlar. Bu vesile ile, bir vatandaş olarak, yani sadece Fahrettin Kerim sıfatiyle İstanbul Valisi Ordinaryüs Profesör Doktor Gökay'dan şikâyetime tercüman olduğu için Nedim'in şu beytiyle sözlerime son veriyorum:

Ol büti tersa sana mey nûş eder misin demiş
El aman yahu ne müşkül bir sual olmuş sana
Sen ne camın mestisin, aya kimin hayranısın
Kendin aldırdın gönül noldun ne hal olmuş sana!

Şen ve esen kalınız sevgili hemşehrilerim!

Görünmeyen Adam

FIKRALAR

BORSA

Mişon alelacele doktora gelmişti.

— Aman doktor... İki altın yuttum... Şunları derhal çıkarırsın?

Doktor sordu:

— Ne zaman yuttunuz?

— On sene evvel.

— On sene evvel mi? Peki o zamandanberi...

Mişon gülümsiyerek cevap verdi:

— O zamandanberi altın fiyatlarının yükselmesini bekliyordum...

AYNA

Ressam Bedri Rahmi'nin sergisinde saçı, kaşı, yüzü, gözü boyalı ve miyop bir kadın, bir çerçevenin önünde durmuş:

— Aman ne kötü şey! diyordu. Bu türlü çeşit boyaları bir araya toplamakla güzel bir eser yaratmak mümkün mü!

Biraz ileride duran Bedri Rahmi bunu işitmişti. Hemen kadının yanına geldi:

— Affedersiniz; hanımefendi, dedi! Resme değil, aynaya bakıyorsunuz.

Medeniyet ve gölgesi..

— *Bu piliç değil, kart tavuk yahu...*

— *Aman bayım, piliçtir...*

— *Hadi hadi... Bunca senelik evliyim, kart tavuğu bana mı öğreteceksin?*

HERKESİN MAKSUDU MUHTELİF AMMA RİVAYETİ BİR!

1 inci sarhoş:

— Karımın adını unutmak istiyorum.. Bir türlü unutamıyorum... Ondan içiyorum.

2 nci sarhoş:

— Ben karımın adını hatırlamak istiyorum, bir türlü bulamıyorum... Ondan içiyorum...

FELÂKET!

— Karımın berbat bir hafızası var.

— Her şeyi unutuyor, öyle mi ?

— Hayır, her şeyi hatırlıyor.

Küçük Valinin maceraları

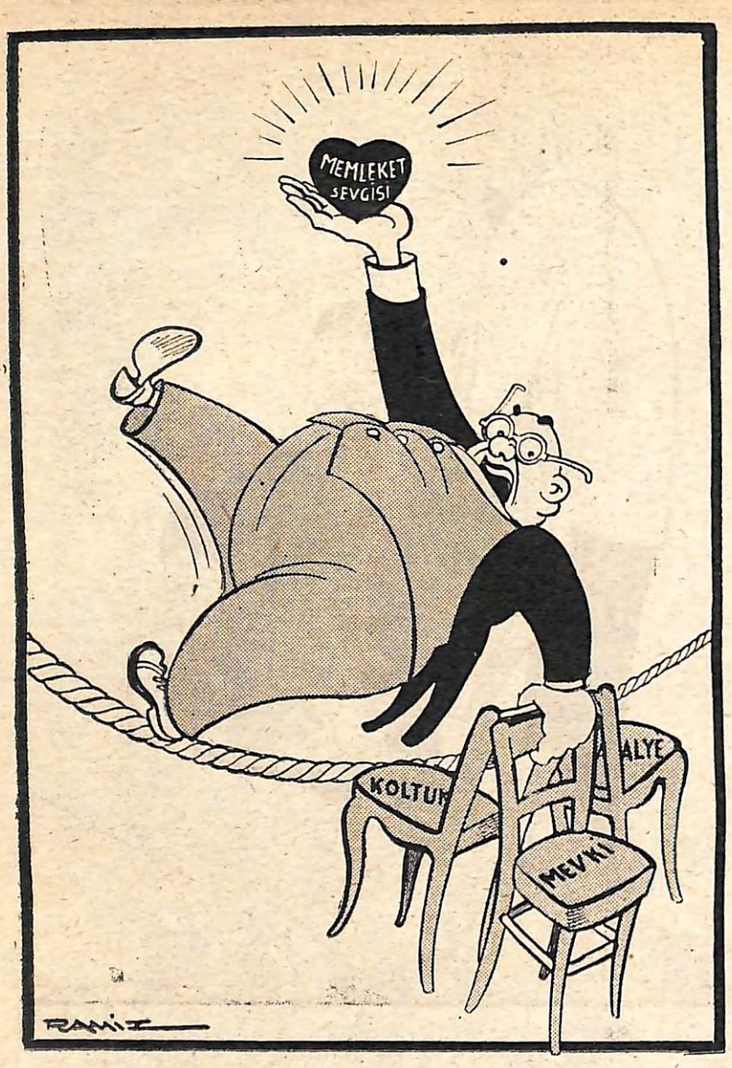

Muvazenesizlik !

★ **Asaf Bilge, Yeşilköy:**

Yaz sıcakları birdenbire bastırdı. Acaba zelzele mi olacak?

Akıl Hocası :

Belki, ama 14 mayıstan evvel değil!

★

★ **İsmail Esmer, Kemalpaşa:**

Düğünle döğüşün ne alâkası var ki buralarda her düğün döğüşle bitiyor?

Akıl Hocası :

Alâka değil, arada fark yok. Her düğün her yerde döğüşle biter ama, on beş yirmi sene sonra. Sizinki asri düğün olduğu için hemen sonu geliyor!.

★

★ **Vasfiye Özbay, Muğla:**

Rica ederim, bana acele yazın, Muallimler Birliği Fransaya gidiyormuş. Ben muallim değilim, acaba götürmezler mi?

Akıl Hocası :

Zannetmem. Sizin için en münasip yer İspanyadaki şatolardır!

★

★ **Mehlika Yıldız, Adana:**

Acaba adaylığımı koysam mı? Bütün ahbaplarım beni seçer..

Akıl Hocası :

Erkekler mi?

★

★ **Osman Kork, Adıyaman:**

Ben buraya geldim geleli hırsızlık vakaları arttı. Millet beni suçlu görüyor. Ne yapayım?

Akıl Hocası :

Adı yaman olmayan bir yere göç ve soyadını Korkmaz yap!

— Tabiat da yeşillenmeğe başladı...
— Rica ederim, taklide heveslenmeyin!

— Bayan soyunuyor, kimseyi kabul edemez, demedin mi?
— Dedim ama, zarar yok, soyununcaya kadar beklerim, dedi!

ÇOCUK BAYRAMINDA :

— Çoluk çocuk nasıl da bayram ediyorlar...
— Yirmi yaşlarında bir çocuk bulsam, sen bayramı bende gör, anneciğim!

Köpek — Eğer fazla ileri giderse hayvanları koruma derneğine şikâyet edeceğim!

— Ne yapayım? Sana giyecek mevsimliğim kalmadı diye söylediydim!

— Beni halılar dairesine koyun diye o kadar müze müdürüne yalvardım... Bugün karım gelecek!

— Emin olunuz hanımefendi, hayatım bir romandır.

— Aman ne iyi, bu gece okuyacak bir şeyim yoktu!

— Acele etme Marika, babamla annem konuşuyorlar.

Tek keramet

Siyasî muharebe

Gerçi etmiş değiliz kimseye i'lân-ı harb
Şu var ki, Eminönü her akşam meydân-ı harb!
Seçim bahsi olunca, bilmem nerden, esiyor
Bakanlar Kurulunun aklına dîvân-ı harb?
Duyanlar iktidârın helecân-ı kalbini
Diyorlar: harb yoksa da var bir heyecân-ı harb!
Esliha-i nâriye olunca Tahtakılıç,
Döner seyran yerine, doğrusu, niyrân-ı harb!
Bir fırkaya kumandan olursa Hikmet Bayur,
Bulunmaz Aldoğandan mükemmel erkân-ı harb!
Lâfı «Bayım!» la açıp «Ulan!» diye bitirmek
Siyâset âleminde bir nevi destân-ı harb!
Bu terimler gireli seçimler lûgatine
Oldu toptan, tüfekten dehşetli lisân-ı harb!
Yalnız Demokratların lehçesinde bulunmaz
Böyle kulak tırmalar bedi ü beyân-ı harb!
Husûsiyle Ozanın kaleminde her zaman
Az çok i'lân-ı aşkı andırır i'lân-ı harb!

DELİ OZAN

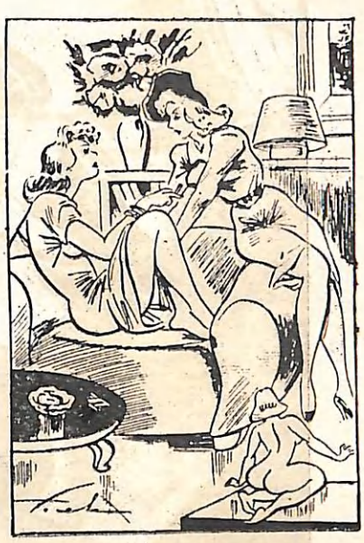

— Hülyalı halini beğendim de evlendiydim, meğer uyukluyormuş. Şimdi günde 14 saat uyuyor!

— Hayatında ilk erkek olduğuma yemin et...

— Çocuğumun başına yemin ederim!

Dikkat!. Boyalıdır!

— Karımdan yana korkma, benden ödü kopar!

— Biraz bekleyin, tatile beş dakika var!

Hikâye

Danışıklı Döğüş

Yazan: Vir Gül

Telefon çalınca genç kız: «Bir dakka!» diye yerinden fırladı.

Nişanlısı: «Rica ederim,» diye nazik bir cevap vererek yerinden doğruldu, ona yol verdi:

Cahide, yandaki odaya geçti, telefonu açtı:

— Buyurun?

— . . . .

— Benim... Evet... Ha, sen misin, Enver?

— . . . .

— Teşekkür ederim, iyiyim. Sen nasılsın.. .

— . . . .

— Bugün mü? İmkânı yok... Meşgulüm ya...

— . . . .

— Hiç, şey... Annemin misafirleri var... Yalnız bırakmam doğru olmaz tabiî...

— . . . .

— İmkânı yok... Başka zaman... Hem sonra ,görüşüp de ne olacak...

— . . . .

— Israr etmesen iyi edersin ama... madem istiyorsun... Peki... Yalnız, başka bir gün...

— . . . .

— Bilmem, sen söyle. Hafta içinde bir gün. Meselâ...

— . . . .

— Hayır ,pazartesi de olmaz. Fakülteye gideceğim...

— . . . .

— Ha, bak, salı olur. Nerede?

— . . . .

— Yo, Şarkotel kalabalık oluyor.

— . . . .

— Evet, Villâ iyi. Beşte gelirim...

— . . . .

— Yok, yok, muhakkak... Beş buçuğa kalmam...

— . . . .

— Hadi güle güle...

Telefonu biraz hızlıca kapattıktan sonra hızlı bir soluk alarak:

— Of! dedi. Bu da!

Konuştuklarını nişanlısının işitmemesine imkân yoktu. Buna biraz da memnun olmuştu. «Erkeği kıskandırmak kendine bendetmenin yollarından biridir» diye, kimdense, neredense, bir söz öğrenmişti.

Netekim diğer odaya geçtiği zaman, Şükrü'nün alı al, moru mor olduğunu gördü.

Kası bir müddet sükûtla geçti. Cahide, bu gergin havanın elle tutulacak kadar kesafetini zorla aşar gibi, yavaş yavaş gelip eski yerine oturdu. Yine bu ağırlık içinde göz kapaklarını zorla kaldırıyormuş gibi, yavaş yavaş nişanlısına baktı:

Şükrü nihayet: «Kimdi telefon eden?» diye sordu.

— «A, hiç... Bizim fakülteden bir arkadaş. Notları eksikmiş de... Benimkileri istiyor... İmtihana çalışacakmış... Salı günü buluşalım dedim ama, sen bakma. Atlatacağım... Çünkü... (Cahide burada mânâlı mânâlı, fakat biraz da utanıyormuş gibi gülümsedi)... Çok sırnaşık bir çocuk. Nişanlandığımızı haber alınca çekileceğine büsbütün balta oldu. Şimdi «Gelemem» desem, biliyorum ki bırakmıyacak, Telefonda iki saat meşgul edecek. İyisi mi, salıya buluşuruz dedim, kapattım çenesini... Gideceğim filân yok ha!

Sonra başka bahse geçti ama, Şükrünün ondan sonra neşesi bir türlü yerine gelmedi. Lâkırdıyı kısa kesti, müsaade isteyip kalktı.

***

Salı günü saat beşte Villa pastahanesine hepsinden evvel Şükrü damladı... Beş dakika sonra Enver göründü... On dakika sonra da Cahide...

— Evvelâ Enveri gördü... Ona doğru giderken gözüne Şükrü ilişti. Bir an tereddüt eder gibi oldu. Enver eski sevgilisi, Şükrü yeni nişanlısıydı. Hangisini tercih edecekti? Tabiî ki maziden ziyade istikbali.

— *Sana misafirlerin yanında kırıtma demedim mi kız?*
— *A... Misafire kırıtma, beyefendiye kırıtma; peki, ben kime kırıtacağım?*

Fakat «istikbal »onu istikbal etmedi. Bu kadarını görmüştü, Cahidenin «gitmiyeceğim» dediği halde randevusuna gittiğini göziyle tesbit etmişti ya... Kalktı, onun yanından sıyrılarak ve hiç görmemiş gibi, kapıya doğru gitti...

Cahide kalakalmıştı.

— «Ne yaptın!» gibilerden, başını sallayarak Envere baktı ve çarnâçar onun yanına gidip oturdu.

— «Mahvoldum, Enver!»

— Ne o? Hayır ola? Ne oldu?»

— «Daha ne olacak! Demin çıkan çocuk nişanlımdı.. Geçen gün sen telefon ettiğin zaman...»

Olup bitenleri anlattı.

Enver, taaccüple ve teessürle dinledi... Veya öyle göründü. İçinden: «Plân ne de güzel muvaffak oldu!» diye düşünüyordu.

Hakikaten, bu acıklı-gülünçlü hâdisenin, usta bir rejisör eliyle sahneye konulmuş mükemmel bir danışıklı döğüş olduğunu o anda bir kendisi biliyordu, bir de... Şükrü!

***

O akşam Yeldeğirmeni barında buluştukları zaman iki eski arkadaş birbirlerini birçok cihetlerden tebrik ettiler.

— Bravo, Enver! İyi idare ettin. Teşekkür ederim.

— Bir şey değil, azizim. Arkadaşlık bu... Birbirimize böyle işlerde yardım etmezsek başka ne zaman hayrımız dokunacak. İyi atladı, değil mi?

— Mükemmel! Telefon ettiğin gün suratı astım. Ertesi gün, daha ertesi gün aramadım. Salı günü onu Villada yakaladıktan sonra akşama eve gittim. Bir kavga, bir kavga... En nihayet yüzüğü fırlatıp attım... Of, birader! Öyle bir nefes aldım ki!

— E, şerefe ne içiyoruz, bakalım?

— Şampanya patlatalım mı?

Şampanya patladığı zaman masada iki kadın peyda oldu...

Şerefe bir güzel eğlendiler..

Çömezin Röportajları: 198

Hangi Partiyi Seçeceksiniz?

Çizen : RAMİZ

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Kadın — Halk Partisine... Belki sekiz on sene evvel beni de mebus yaparlar!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Fakir — Halk Partisine.. Ne yapsa artık benden daha fazla birşey alamaz..

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Sarraf — Halk Partisine... Her zaman bozduracak paraları vardır...

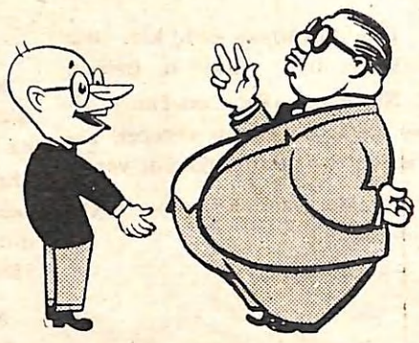

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Patron — Halk Partisine... Belki yeni bir Yedi Eylûl kararı daha verirler diye ümit ediyorum!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Avukat — Hazine avukatlığını alabilirsem, Halk Partisine!..

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Bakkal — Halk Partisine... Onların zamanında bire beş yüz aldık!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksin?

Köylü — Halk Partisine... Vermesem de almasını bilirler!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Bayan — Halk Partisine... Aralarında zengin bekârlar çok!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Malûl — Halk Partisine.. Bir canımı vermediğim kaldı!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Kaptan — Halk Partisine... Pusulayı şaşırırsam nasıl olsa farketmezler, ekmeğimden olmam!

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Halk — Halk Partisine... Seçimden seçime bizi düşündüğü için...

Çömez — Hangi partiye oy vereceksiniz?

Dalkavuk — Halk Partisinden başka Parti yok ki vereyim?

FIKRALAR

VASİYET

Nesimaçi sandalla Hasköyden Balata geçiyordu. Birdenbire fırtına çıktı. Sandal sallanmaya başladı.

Nesimaçi kayıkçıya sordu:

— Senin adi ne, kayikçi baba?

— Memiş.

— Bana bak Memiş baba. Benim senden bir ricası var; Sandal devrilir da ben ölürsem, sen sağ kalirsan, yidesin bizim evde, bulasin bizim karisi, diyesin ona kim Nesimaçi bu akşam yemeğe yelmeyecek. Fazla yemek pişirmesin.

YARATICI KABİLİYET

Ressam Zeki İzer'le heykeltraş Zühtü Müridoğlu sanat kabiliyetlerini tevazua lüzum görmeden anlatıyorlardı:

— Ben bu sene öyle kuvvetli bir kış manzarası yaptım ki, tesadüfen yanına koyduğum su dondu...

— O da birşey mi! Benim geçen ay yaptığım bir heykel var. O kadar canlı ki, her gün traş etmek zorunda kalıyorum.

BELLİ !

Moskovadaki bir Amerikan muhabiri gazetesine gönderdiği bir mektupta şöyle diyordu:

— Buradaki vaziyete dair daha çok şeyler yazacağım ama, sansürden çekiniyorum. Ruslar bütün mektuplarımızı açıp okuyorlar.»

Bir iki gün sonra muhabire Sovyet hükûmetinin sansür dairesinden şu yalanlama geldi:

— «İddianızda haksızsınız. Bizde sansür yoktur ve hiçbir mektubu açıp okumayız.»

TİLSIM

Filistine doğru yol alan ufak bir tekne Akdenizde fırtınaya tutulmuştu. Adanmiş Toprağa giden «vatandaş» ların hemen hepsinin - yüzünüze güller - içi dışına çıkıyordu. Yalnız biri müstesna.

Ötekiler bunun hikmetini sual ettiler.

Salamon izah etti:

— Yola çıkarken dilimin altına beş kuruş alırım. İçimden öğürtü geldiği zaman, onu fırlatıp atmamak için kendimi tutuyorum!

DÜDÜK

Karısı, herhalde baharın tesiriyle olacak, pek hassaslaşmıştı.

— İçimde bir ses var... diye, hislerini ifadeye çalışırken kocası, ürkmüş gibi bir hal aldı:

— Ne diyorsun ,karıcığım! Hiç bilmiyordum. Senin içinde de mi ses var?

SAĞMAL

Cevdet Kerim İncedayı siyasî hâdiseleri tefsirde ustadır.

Geçen gün harpten sonraki dünya vaziyetini inceliyerek şu olayı ivedilikle açıkladı ve önemli bir şekilde belirtti:

— Harpten sonra Rusyanın en mühim eseri yeni cins bir inek yetiştirmektir. Bu inek öyle bir inektir ki zürefa gibidir: Balkanlarda beslenir, Rusyada sağılır...

AŞK

Bir arkadaşı esatir şairi Salih Zeki Aktay'a sordu:

— Neden aşk ilâhını çocuk şeklinde tasvir ederler?

Şair gülümsiyerek cevap verdi:

— Aşk bir çocukluk eseridir de ondan..

DERS

Arkadaşının oğliyle ahbaplık etmeye çalışıyordu.

— Mektepte neler öğreniyorsun, bakayım?

— Hiç!

— Ya? Demek mektebe boşuna gidip geliyorsun?

— Ne münasebet öyle çok şey öğreniyorum ki... Mektebe gidip gelirken!

MEVSİMLER

Öğretmen , sınıftaki çocuklardan bir kıza sordu:

— Dört mevsim hangileridir?

— Şunlar, efendim: Açılma mevsimi, saçılma mevsimi, yüzme mevsimi, gezme mevsimi.

MİSAFİRPERVERLİK

Milletlerin muhtelif âdetleri bahis mevzuu oluyordu. Hamdi Varoğlu dedi ki:

— Bir İngilizin evinde çayınıza bir şeker daha atmak istediğiniz zaman ev sahibi ufak bir parça uzatır. Fransız, şekerliği önünüze koyar. Yahudi ise; «İyice karıştırmadınız galiba!» diye cevap verir.

İLÂÇ

Midesine pek düşkün olan Profesör Yavuz Abadan, hissettiği hazımsızlık üzerine, doktora gitmişti.

Doktor muayeneden sonra tavsiyede bulundu:

— Yemeklerinize dikkat etmeniz lâzım. Günde iki kemik yağsız pirzola, elli gram ekmek, küçük bir kâse komposto, biraz da meyva yeyin.

«Hasta» sordu :

— Peki, doktor. Yalnız, yemekten evvel mi, yoksa sonra mı?

TRAŞÇI

Doktor, hastasını muayene ettikten sonra sordu:

— Neyle meşgulsünüz?

— Kafa işleriyle.

—Ya? O halde size kat'i bir istirahat lâzım. Bir müddet sırtüstü yatmalısınız.

— Kabil değil, efendim.

— Neden?

— O zaman işimi göremem ki. Ben berberim.

GÜNAH

Bir genç kadın, camide vaaz veren hocaya yaklaştı:

— Size birşey soracağım, hoca efendi. Erkeklerin güzelliğimden bahsetmeleri hoşuma gidiyor. Bunun günahı var mıdır?

— Elbette vardır! Bir insanı yalana teşvik etmek de yalan söylemek kadar günahtır.

Sayı : 108

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

PERİ

Son sayısında gayet nefis resimler, yerli ve yabancı artistlerin fotoğraflarını ve çok meraklı yazılar bulacaksınız !

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

— DUR, YARAMAZ, GÖRENLER «DAM ÜSTÜNDE KEDİLER, MIRNAV MIRNAV DEDİLER» DİYECEK!